

Op den huwelijksdag

onzer geëerbiedigde Koningin.

* 7 Februari 1901. * * * * *

Ons volk heeft zijn dagen van rouw, doch ook zijn dagen van blijdschap, waarin het opspringt en in de handen klapt en juicht.

Zoo'n dag is deze dag, nu onze Vorstin haar lot en haar leven verbindt aan dat van den jongen Hertog van Mecklenburg.

Wij waren blijde, toen we hoorden, dat deze jonge Hertog de uitverkorene was van haar hart, want wij hielden van hem van meet aan; met welgevallen staarden wij in dat rond en open en eerlijk gelaat. Maar 't was immers ook een prins van Nederduitschen bloede

Koningin Wilhelmina! onze harten kloppen sneller op dezen dag. Er zijn grooter volkeren en machtiger rijken dan ons Nederland, maar nergens staat de troon vaster dan hier, want de troon van Oranje rust op de liefde van het volk. En omdat wij U liefhebben, Koningin, daarom kloppen onze harten sneller op dezen dag.

Wij, Uw volk, gevoelen ons één met U; Gij zijt onze Roem, onze Kroon, onze Koningin! Wij deelen in Uw lot, en wij zeggen U dit in de eenvoudige, ongekunstelde taal der liefde. Uwe droefheid is onze droefheid, en Uwe vreugde is onze vreugde. Uit den afgehouden tronk van Oranje zijt Gij opgeschoten als een groene, frissche Spruit, en het is wonderlijk in onze oogen. En wij gedenken de dagen van ouds: dien Vader des Vaderlands en dien langen stoet van helden en vorsten, uit het Huis van Oranje gesproten, wier gedachtenis in zegening zal blijven de eeuwen door. En op dezen dag, nu Gij, onze Koningin, den mirtenkrans draagt, komt het „Oranje-boven!” op met onweerstaanbare kracht.

Doch buiten het gejuich en het feestgedruisch — ook in de binnenkamer wordt aan U en aan Hertog Hendrik gedacht op dezen dag. Er zal voor U beiden veel gebeden worden op dezen dag tot den troon der Genade, en dat is goed, want de ware zegen komt van boven, koninklijke Bruid!

En de almachtige God vervulle om Christus' wil den

wensch van Uw hart, en Hij doe uit U, Oranjespruit, groeien en bloeien een krachtigen, wijdvertakten stam, in wiens schaduw het Nederlandsche volk moge wonen in vrede van geslacht tot geslachte

In veel bewogen dagen valt Uw huwelijksdag, en de vreugde van dezen dag ontvangt een ernstige wijding, nu een ander deel van den Nederlandschen stam een strijd heeft te voeren op leven en dood voor zijn zelfstandigheid. En zooals Uwe vreugde onze vreugde is, zoo is ons leed Uw leed, en leed en vreugd vlechten de koorden sterk tusschen U en ons.

O, wij zullen het niet vergeten, dat de „Gelderland” den zwaar beproefden President Kruger veilig te Marseille heeft gebracht. Gij zelf zijt van Uwen troon gekomen, en Gij hebt de poorte geopend en gezegd: „Treed binnen, heldhaftige grijsaard!” En bij die daad ging er een ruischen door de banen onzer Driekleur, in wier schaduw onze Trompen en de Ruyters hebben gestreden voor vrijheid en recht!

O, wij zullen Uw daad blijven gedenken, en de almachtige God zal ze ook blijven gedenken, want Gij hebt aan één Zijner kinderen een beker koud waters gereikt voor zijn versmachtende ziel, en Hij zal U daarvoor zegenen tot in lengte van dagen!

Zoo wees gezegend en wees een zegen, Gij Koningin bij de Gratie Gods! Zie, de vlag van Oranje wappert nog — hiër in Nederland; ginds in Afrika. Hiër in vrede; ginds in den donder van den slag. En die vlag is het symbool van vrijheid en recht, en daarom blijve zij wapperen op de vrije winden des hemels —! In den vroolijken zonneschijn van des Heeren gunst —!

Onze harten worden bewogen, jonge Koningin! Het liefste, het heerlijkste, het dierbaarste — wij wenschen het U en onzen Hertog toe! Uw beider leven strekke zich uit als een zonnige, lachende zomerdag, als een liefelijke beek, die vredig daar henen kabbelt! En de almachtige God zij de Derde in Uw verbond, want zie, des Heeren oog is over degenen, die Hem vreezen, en op degenen, die op Zijne goedertierenheid hopen!

L. P.

Stoomdruk — LA RIVIÈRE & VOORHOEVE — Zwolle.